

מישרים אהבוך. מישרים - אוטן
שאר האותיות שנשארכו. ומי הם?
מנצפ"ך. שאין בכלל האותיות
שנקראו מישרים פרט לאלה.
ואלו שנכפלו מישרים, אלו
באלאן, מ' בם, נ' בון, צ' בז', פ'
בר', כ' בר'. אלו מישרים אלו
עם אלו, וזה עם זה.

שברי עשרים ותرين אותיות
בלולות ב"ך. אוטם שנשארכו,
שם מישרים, אהבוך להפלל
עמך באותם עשרים ותשעים
אותיות.

המשרים הללו הם אותיות
טמירות גנוות בתוך העולם
העליזון, וכשנגן האור הראשון,
גנוו האותיות הללו. והיה מכיר
אוטן אדם. אחר שארם חטא,
גנוו פמו מקדם, עד שבא
אברם והפרין ברום הילך
ששרה עליון.

אחר כך הורישן ליצחק, שבתוב
(בראשית כ) ויתן אברם את כל
אשר לו ליצחק. יצחק הורישן
לייעקב, יעקב הורישן ל יוסף. בין
שמת יוסף ובני ישראל היו
בגלות, גנוו האותיות, והסתלקו
פמו מקדם.

עד שעמדו על הר סיני ונמסרה
תורה לישראל, התגלו האותיות,
ישראל היה מכירים אוטן על
ברין, בסוד השמות המקוקים,
עד שחתא. פין שחתא, כתוב
(שםות לג) ויתנצלו בני ישראל את
ערם. והיה מכיר אוטם משה
והושע ושבעים זקנים, יקם
נכניו הארץ.

בין שנבנה בית המקדש והתגלה
השיר הנה, נחקרו האותיות הללו
בעשרים וששים אותיות, סוד

ב"ה, והינו מישרים אהבוך.
ובתוכ (חלים צט) אפה פונכת מישרים. וחכוף
מישרים. (שר) וחזק כיין הטוב
הולך לדודי למישרים. כלם בסוד

מישרים אהבוך, מישרים: אינון שאר אתוון
דאשთארו. ומאן אינון. מנצפ"ך.
دلית בכלל אתוון דאקרון מישרים, בר אלין.
ואינון דאתכפלו מישרים אלין באلين, מ' בם,
נ' בון, צ' בז', פ' בר', כ' בר'. אלין מישרים
אלין באلين, ורא ברא.

דה עשרים ותرين אתוון קלילן ב"ך, אינון
דאשთארו דאינון מישרים, אהבוך
לאתכללא עמה, באינון עשרין ותرين אתוון.
אלין מישרים, אינון אתוון טמירין גניזין גו
עלמא עילאה. וכד אתגניז או רקדמאה,
אתגניזו אתוון אלין. והוה ידע לון אדם. בתר
דחתא אדם, אתגניזו במלקדמין. עד דאתא
אברם וידע לון ברוח קודשא דשראת עלייה.
לכבר אורית לון ליצחק, דכתיב, (בראשית כה)
ויתן אברם את כל אשר לו ליצחק.
יצחק אורית לון לייעקב. יעקב אורית לון
ליוסף. בין דמית יוסף, ובני ישראל הו
בגלוותא, אתגניזו אתוון, ואסתלקו
במלקדמין.

עד הדקימו ישראל על טירה דסיני, ואתחמיסת
אוריתא ליישרל, ואתגלו אתוון, והוו
ישראל ידען לו על ברירו דלהון, ברזא
דש מהן גלייפין. עד דחתא. בין דחתא,
(פתיב שםות לג) ויתנצלו בני ישראל את עדים.
והוה ידע לון משה ויוהשע ושבעים זקנים,
ובהו עאלו לארא.

בין דאתבנוי בי מקדש, ואתגלי Shir דא,
אתגליפו אלין אתוון, בעשרין ותرين
אתוון, רזא ב"ה, ובינוי מישרים אהבוך.

ובתיב, (תהלים צט) אפה פונכת מישרים. וחכוף
כיין הטוב הולך לדודי למישרים.
כלחו ברזא דאלין אתוון, אינון דאקרון